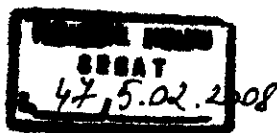

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3352
13.12.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind acordarea unor facilități cetățenilor români, aparținând minorităților naționale, care doresc să părăsească definitiv România pentru că nu recunosc Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 și statul național unitar român*, inițiată de 6 parlamentari din Grupurile parlamentare ale PRM (Bp. 628/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune *acordarea unor facilități pentru părăsirea definitivă a României* cetățenilor români aparținând minorităților naționale care nu recunosc Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 și statul național unitar român și care militează pentru separatism pe criterii etnice, inclusiv separatism teritorial.

Aceste facilități vor fi acordate în perioada 2008-2009 și constau în:

- a) despăgubire din partea statului român prin Ministerul Internelor și Reformei Administrative, pentru o casă sau un apartament și terenul aferent;
- b) despăgubirea se asigură la prețul pieței;
- c) cheltuielile de transport se suportă din bugetul Statului român prin Ministerul Internelor și Reformei Administrative;
- d) primă de plecare definitivă din România în sumă de 1.000 euro.

II. Propuneri și observații

1. Textul propunerii legislative conține dispoziții neconstituționale, care contravin mai multor texte din *Constituția României, republicată*.

Art. I al propunerii legislative introduce posibilitatea ca cetățenii români aparținând unei minorități și care „nu recunosc Marea Unire de la 1918”, precum și „statul național unitar român” și care militează „pentru separatism pe criterii etnice, inclusiv separatism teritorial” să primească facilități pentru „părăsirea României”.

Acest articol contravine *art. 4 din Constituția României, republicată*, - „Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni” care are următorul conținut:

„(1) Statul are ca fundament unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi.

(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Acordarea oricăror drepturi, facilități, beneficii sau avantaje pe criterii de naționalitate contravine acestor dispoziții, dar și *art. 16 alin. (1) din Constituția României, republicată*, care statuează că „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

În același timp, textul propus contravine și *art. 30 alin. (7) din Constituția României, republicată*, care interzice adoptarea de legi pentru: „defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri”.

2. Prin reglementarea propusă se acreditează ideea că ar putea fi acordate de statul român anumite privilegii pentru anumiți cetățeni, aparținând unei minorități naționale și care nu ar recunoaște granițele actuale ale României ori caracterul unitar și indivizibil al statului român ori care ar milita pentru separatism teritorial, atitudini care nu sunt permise de Constituția actuală a României, acestea fiind valori protejate în mod special de textele legii fundamentale, care interzic o revizuire a acestor domenii, *art. 152 alin. (1)* stabilind că: „Dispozițiile prezentei Constituții privind caracterul național, independent, unitar și indivizibil al statului român, forma republicană de guvernământ, integritatea

teritoriului, independența justiției, pluralismul politic și limba oficială nu pot forma obiectul revizuirii”.

În aceste condiții instituționalizarea posibilității unui cetățean român de a milita împotriva unor valori constituționale dublu protejate de textele constituționale actuale, sub „*sanctiunea*” de a beneficia de anumite facilități dacă ar dori să părăsească teritoriul statului român contravine dispozițiilor constituționale sus-citate. În același timp sunt încălcate și dispozițiile *Convenției – cadru pentru protecția minorităților naționale, ratificată prin Legea nr. 33/1995*, care au prioritate în fața oricărei reglementări interne.

3. Considerăm că **art. II**, care se referă la „*cetățenii români aparținând minorităților naționale care doresc să părăsească definitiv România și să se stabilească în țara-mamă*”, înfrânge însăși rațiunea instituției cetățeniei.

Astfel, potrivit *art. 1 alin. (1) din Legea nr. 21/1991 a cetățeniei române, republicată*, cetățenia română reprezintă legătura și apartenența unei persoane fizice la statul român, astfel că expresia „*țară-mamă*” nu poate desemna altceva în legătură cu o persoană având cetățenia română decât Statul Român. De aceea, orice încurajare la ruperea acestei legături este contrară chiar ideii însăși pe care se fundamentează cetățenia. Statul român este format din totalitatea cetățenilor săi, indiferent de naționalitate, aceștia formând poporul român care deține puterea în stat. Exercițiul acestei puteri este încredințat unor reprezentanți (în România constituiți în cele două Camere ale Parlamentului), având misiunea de a lua măsurile ce se impun pentru bunăstarea și prosperitatea tuturor, iar nu aceea de a adopta reglementări pentru a încuraja „*ruperea*” legăturii dintre cetățean și statul căruia îi aparține.

Pe de altă parte, nu se menționează în cuprinsul propunerii cum va fi probată intenția de părăsire „*definitivă*” a teritoriului statului român și ce se va întâmpla cu drepturile acordate în cazul în care cetățenii români care vor beneficia de facilități se vor întoarce pe teritoriul românesc. O limitare a posibilității de revenire în țară sau interpretarea în sensul că se instituie o interdicție pentru aceste persoane de a se întoarce în statul ai căror cetățeni sunt ar echivala cu o „*expulzare*” a propriilor cetățeni, strict interzisă de dispozițiile *art. 19 alin. (1) din Constituție* și ar încălca, totodată, și dreptul la liberă circulație, garantat de *art. 25 din legea fundamentală*, care la *alin. (2)* prevede că: „*Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară*”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TARICEANU

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului